

P R E S U D A
U IME REPUBLIKE HRVATSKE !

Okružni sud u Sisku, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Barać, predsjednika vijeća, Josipa Budinskog, člana vijeća, sudaca porotnika Ivana Zlovolić, Ivana Kasaić, Mirka Švaljek, članova vijeća te Nataše Galinić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv I-optuženog Pralica Ranka i II-optuženog Palančan Stanka, zbog krivičnih djela iz čl. 142. st. 1. i iz čl. 144. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske, nakon dana 5. veljače 1993. godine, u odsutnosti optuženih, a u prisutnosti zamjenika okružnog javnog tužitelja Ivana Petrkač i branitelja optuženih Josipa Sladić, odvjetnika iz Siska, održane glavne i javne rasprave, izrekao je i objavio

P R E S U D U

I-optuženi PRALICA RANKO, sin Marka, rođen 10.09. 1954. godine u Bos. Dubici, sa prebivalištem u Vrginmostu, Trg narodnog heroja br. 12, Srbin, oženjen, osudjivan,

II-optuženi PALANČAN STANKO, rođen 12.12.1956. godine u Glini, gdje i prebiva u ul. V. Gačeše br. 54, sin Pere, strojarski tehničar, Srbin,

k r i v i s u

što su:

1./ u vremenskom razdoblju od mjeseca kolovoza 1991. godine do 31. ožujka 1992. godine u Glini, kao pripadnici četničko-terorističkih formacija tzv. SAO Krajina u tijeku oružanog sukoba protiv Republike Hrvatske, nakon što su im bili predani predhodno zarobljeni civili Pereković Ivica, Palaić Ivan, Štajduhar Pavao i Žilić Branko, I-optuženi

Pralica Ranko kao inspektor tzv. "vojne milicije - SAO Krajina" naredili čuvarima zatvora da ih zatvore u samice, muće i tuku, nakon čega su čuvari zatvora i drugi za sada nepoznati pripadnici četničko terorističkih formacija ovakovu naredbu prihvatili, te potom gotovo svakodnevno tukli pendrecima navedene zarobljene civile po svim dijelovima tijela, od kojih udaraca su Pereković Ivica, Štajduhar Pavao i Žilić Branko zadobili mnogostruke teške tjelesne povrede, nestali Litrić Milan i Žužić Ante, a Palajić Ivan od zadobivenih povreda umro,

dakle, kršenjem prava međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba naredili da se civilno stanovništvo mući i ubija,

2./ istovremeno, u istom mjestu i na isti način kao pod 1./, nakon što su u oružanoj borbi bili zarobljeni pripadnici ZNG-a RH Litrić Borislav, Kaurić Joso, Šmisl Stjepan i Gregurić Ivan predani im na ispitivanje I-optuženi Pralica Ranko kao inspektor tzv. "vojne milicije - SAO Krajine" i II-optuženi Palančan Stanko kao kapetan četničko-terorističkih formacija tzv. "SAO Krajina" naredili čuvarima zatvora i drugima za sada nepoznatim pripadnicima četničko-terorističkih formacija da ih zatvore u samice, muće i tuku, koju naredbu su ovi prihvatili, a potom gotovo svakodnevno tukli i na razne druge načine mućili, od kojih udaraca su Litrić Borislav, Šmisl Stjepan i Gregurić Ivan zadobili teške tjelesne povrede od kojih su u zatvoru preminuli, a Kaurić Joso zadobio mnogostruke teške tjelesne povrede,

dakle, kršenjem pravila međunarodnog prava za vrijeme oružane pobune naredili da se ratni zarobljenici muće i ubijaju, te i sami to činili,

čimesu opisanim pod 1./ učinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva označeno u čl. 142. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske, a opisanim pod 2./ krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom protiv ratnih zarobljenika - označeno u čl. 144. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.

Temeljem spomenutih zakonskih propisa za krivično djelo opisano pod 1./ utvrđuje se svakome kazna zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina a za krivično djelo opisano pod 2./ svakome kazna zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina,

pa se, temeljem propisa čl. 48. stl. i 2. toč. 2. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske

55

O S U Đ U J U

SVAKI OD OPTUŽENIH NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA
U TRAJANJU OD 20 (DVADESET) GODINA.

Temeljem propisa čl. 353. st. 1. Zakona o krivičnom
postupku nad svakim od optuženih određuje se pritvor.

Temeljem propisa čl. 98. st. 1. ZKP-a u svezi čl.
95. st. 2. toč. 1. - 7. ZKP-a optuženi su dužni solidarno
platiti trošak krivičnog postupka u iznosu od 37.500.- HRD,
a svaki od njih paušalni iznos od 5.000.- HRD.

Obrazloženje

Okružno javno tužilaštvo iz Siska je optužnicom
KT-167/92. od 25. studenog 1992. godine stavilo na teret
I-optuženom Pralica Ranku i II-optuženom Palančan Stanku
izvršenje dvaju krivičnih djela, konkretno krivičnog djela
protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom
protiv civilnog stanovništva, označenog čl. 142. st. 1.
Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske i krivičnog
djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim
zločinom protiv ratnih zarobljenika - označenog čl. 144.
Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.

Istovremeno je stavljen prijedlog da glavna ras-
prava bude održana u odsutnosti optuženih stoga, što isti
nisu dostižni državnim organima, a postoje naročito važni
razlozi da im se sudi iako su odsutni.

Prijedlogu javnog tužitelja je udovoljeno pravo-
moćnim rješenjem vijeća (čl. 23. st. 6. ZKP-a) oznake
Kv-98/92 od 30. prosinca 1992. godine.

Branitelj, postavljen po službenoj dužnosti,
ustanovio je da izvedeni dokazi tokom postupka upućuju
na zaključak da su optuženici doista počinili krivična
djela, kojima ih se tereti, slijedom čega predlaže uzi-
manje olakotnih okolnosti u obzir prilikom odmjerenja
kazne.

Svojestvo civilnih osoba, kao ni ratnih zaroblje-
nika oštećenima, nitko nije osporio.

56

Svjedok Štajduhar Pavao detaljno i uvjerljivo je podkrijepio navode optužnice, koja je izrekom ove presude činjenično izmijenjena samo u nekim detaljima (imenima stradalih), a slijedom saznanja stećenih upravo kazivanjem tog svjedoka.

Kako su krivična djela učinjena napadom na živote i tijela, učinjena za vrijeme oružanog sukoba te spram civilnih osoba i ratnih zarobljenika, zaštićenih međunarodnim pravom (Ženevska konvencija i dr.), to su se u postupcima svakog od optuženih stekla sva bitna obilježja krivičnog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, označenog čl. 142. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske i krivičnog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika - označenog čl. 144. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.

Postupali su optuženici, dakle, u stjecađu - počinili su svaki po dva krivična djela za koja im se suđi istovremeno. Prouzrokovane posljedice čine elemente posebnih krivičnih djela obzirom na jasno uočljivu razliku zaštićenih objekata u svakome od njih (civilni u jednom, a ratni zarobljenici u drugom slučaju).

Uračunljivost ni jednoga od optuženih nije nićim, te ni po kome, bila dovedena u sumnju tokom cijelog postupka.

Način postupanja svakoga od optuženih, opisan po svjedoku, a sadržan i izrekom presude, a sa nespornim posljedicama, naročito pogibanjem ljudi, kroz cijelo to vrijeme vršenja djela poznatim i optuženicima, upućuje na nedvojbeni zaključak o postojanju direktnog umišljaja svakog od optuženih.

Krivična odgovornost optuženih, dakle, nije dvojbeni.

Povreda međunarodnog prava u opisu krivičnog djela stavljenog na teret optužnicom predstavlja objektivni uvjet kažnjivosti kojim je posebno određjen značaj i okvir protupravnosti ovog krivičnog djela u tom pravcu, da djelo mora biti protupravno i po međunarodnom pravu, te stoga optuženici, u krajnjoj liniji, ne moraju biti svjesni da svojim postupcima krše pravila međunarodnog prava.

Prilikom utvrđivanja kazni za svako od spominjanih krivičnih djela, kao i pri izricanju jedinstvene kazne, sud je imao u vidu svrhu kažnjavanja, stupanj krivične odgovornosti, pobude iz kojih su djela učinjena, jaćinu povrede zaštićenih dobara i okolnosti pod kojima su djela učinjena, a što je sve moguće jasno razabrali kako

iz činjeničnog opisa krivičnih djela, tako i obrazloženja u njegovu dosadanjem dijelu.

Jedino izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od po 20 (dvadeset) godina svakome od optuženih, uvjerenje je suda, odgovarajuća je težini od njih učinjenog.

Visina izrečene kazne zahtjeva određivanje pritvora (čl. 353. st. 1. Zakona o krivičnom postupku).

Odluka o trošku krivičnog postupka, koji je odmjerena prema stvarno nastalim izdacima tokom istog, temelji se na u izreci citiranim propisima, s tim, da je paušalni iznos odmjerena srazmjerno duljini trajanja i složenosti postupka.

U Sisku, dne 5. veljače 1995.

ZAPISNIČAR:
Nataša Galinić, v.r.

Nataša Galinić

PREDSJEDNIK VIJEĆA:
Željko Barać, v.r.

Željko Barać

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka ovjerovljenog prijepisa iste.

Žalba se podnosi pismeno u tri istovjetna primjerka putem ovoga suda Vrhovnom sudu Republike Hrvatske.